

ZÁPOR VE VĚTĚ

1. MLUVNICKÝ ZÁPOR

→ popírá obsah věty nebo větného členu

a) **záporné věty** → vyjadřují se spojením záporky ne- se slovesem
→ **tzv. záporka a sloveso se píší dohromady**

např. *Neumím zpívat. Nebudu se na to dívat. Nechtěl bych být ve tvé kůži.*

b) **zápor větného členu** → vyjadřuje se záporkou před větným členem
→ **záporka a větný člen se píší zvlášť**

např. *Ne vždycky mám dobrou náladu. Stalo se to ne mou vinou. Pojedu, ale ne s vámi.*

K vyjádření záporu slouží i záporná zájmena: nikdo, nic, nikterý, nijaký, ničí, žádný nebo částice ani:

např. *Nikdo se neozýval. Nic se mu nedařilo. Nepřišla tam ani noha.*

2. SLOVNÍ ZÁPOR

→ je součástí významu slova, záporka ne se píše dohromady

např. *nekuřák, nenávidět, neschopný, nehezky, nestyda apod.*

Pokud se ve větě setká mluvnický zápor se slovním, význam věty je kladný:

Není to nemožné. = Je to možné

Nechovej se neukázněně. = Chovej se ukázněně.

To nemůžeš nevědět. = To musíš vědět.

Cvičení: Dávejte do záporu různé větné členy:

Vzor: Můžete se zúčastnit. → 1) Nemůžete se zúčastnit.

2) Můžete se nezúčastnit.

Všichni mu ten úspěch přáli.

Všude se mu dobře daří.

Pokaždé má dobrou náladu.

Někdo si to určitě koupí.